

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om utkomststöd

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om utkomststöd ändras så, att användningen av förebyggande utkomststöd i syfte att främja stötagarnas förmåga att klara sig på egen hand och förhindra utslagning ökar. Enligt propositionen bibehålls grunderna för beviljande av förebyggande utkomststöd oförändrade, varför stöd fortfarande beviljas enligt grunder som fastställs av kommunen. Avsikten är dock att på ett mer exakt och ett för kommunerna mer förpliktande sätt än hittills föreskriva om beviljandet av och syftet

med förebyggande utkomststöd. Till lagen fogas också en bestämmelse med exempel på ändamål för vilka det förebyggande utkomststödet kan användas. Dessutom föreslås att till lagen om utkomststöd fogas en bestämmelse enligt vilken kommunerna skall behandla utkomststödsärenden utan dröjsmål.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2001 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft den 1 april 2001.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Utkomststödet och vissa andra stödsystem med nära anknytning till detta reviderades 1998. Syftet med revisionen var att inom minimiskyddet överföra tyngdpunkten på de primära förmånssystemen. Verkningarna av nyarrangemangen samt grunderna för dimensioneringen av utkomststödet har utretts bl.a. i ett omfattande undersökningsprojekt gällande nivån på minimiskyddet som genomfördes av forsknings- och utvecklingscentralen för hälso- och sjukvården (Stakes). Såsom undersökningar med anknytning till projektet har publicerats följande utredningar: Kosunen: Paljonko on riittävästi? Rapporter 232, Aatola—Viinisalo: Mitä eläminen maksaa? Rapporter 237 och Forma—Heikkilä—Keskitalo: Mikä on kohtuullinen minimi? Rapporter 240. Dessutom har verkningarna av lagreformen utretts i den slutrapport för en undersökning gällande ut-

värdering av ändringarna i grundskyddet som sammanställts av Keskitalo—Heikkilä—Laaksonen: Toimeentulotuen muutokset. SHM:s publikationer 2000:16.

Enligt de nämnda utredningarna räcker utkomststödet grunddel nätt och jämnt för att täcka de utgifter för ett hushåll som med stöd av lag skall täckas med grunddelen. För att stödet skall räcka för de sedvanliga utgifterna krävs dock av stötagaren ett synnerligen disciplinerat sätt att sköta sin ekonomi och en rationell konsumtion. Ju längre en klient är beroende av utkomststöd, desto snävare blir det ekonomiska spelrummet, varvid t.ex. oförutsedda utgifter kan medföra en oskäligen minskning av den konsumtion som är absolut nödvändig och leda till att personen i fråga måste t.ex. pruta på sina matutgifter. I praktiken resulterar detta i bl.a. att klienter får ty sig till kyrkans, Finlands Röda Kors' och andra hjälporganisationers icke-offentliga hjälp och i s.k. brödköer.

Enligt principerna för den nordiska välfärdsstaten skall de offentliga stödsystemen fungera så, att behov att ty sig till icke-offentlig hjälp inte förekommer i någon betydande utsträckning. Den största svagheten i fråga om det nuvarande utkomststödssystemet är att det inte i tillräcklig utsträckning beaktar stödtagarens faktiska situation och det behov av stöd som detta föranleder.

Det föreslås att situationen rättas till genom att beviljandet av förebyggande utkomststöd görs mer förpliktande för kommunerna. I 13 § i den gällande lagen om utkomststöd konstateras att kommunen enligt de grunder som den fastställer kan bevilja förebyggande utkomststöd. Det föreslås att nämnda lagrum görs mer förpliktande genom att ordet "kan" stryks. Vidare föreslås att till lagen om utkomststöd (1412/1997) fogas en bestämmelse enligt vilken kommunerna skall behandla utkomststödsärenden utan dröjsmål.

Till propositionen hänför sig enligt budgetpropositionen för 2001 även en ändring av förordningen om utkomststöd, enligt vilken en persons eller familjs särskilda behov och förhållanden bättre än för närvarande skall beaktas i anslutning till utkomststödet tilläggsdel.

Totalt sett är syftet med de nämnda revideringarna att utkomststödssystemet på ett mer effektivt och smidigt sätt än för närvarande skall kunna hjälpa personer som råkat i ekonomiska svårigheter och förebygga utslagnings.

2. Nuläge

2.1. Förebyggande utkomststöd

Enligt lagen om utkomststöd är syftet med förebyggande utkomststöd att främja en persons och familjs sociala trygghet och funktionsförmåga (1 § 2 mom.) och kan kommunen enligt grunder som den fastställer bevilja förebyggande utkomststöd för uppnående av de mål som nämns i 1 § 2 mom. (13 §).

Det förebyggande utkomststödet är avsett att främja en persons och en familjs sociala trygghet och funktionsförmåga. Stödet är inte beroende av om personen eller familjen i fråga är berättigad till utkomststöd enligt 1 § 1

mom. lagen om utkomststöd. Syftet med det förebyggande utkomststödet är att i tillräckligt god tid hjälpa en person som är i behov av stöd att klara av förutsebara problem beträffande utkomsten och att undvika behovet av egentligt utkomststöd.

Med hjälp av förebyggande utkomststöd kan man i synnerhet på lång sikt uppnå ekonomiska besparingar. Redan relativt små stöd kan få till stånd en positiv förändring i en persons livssituation. Erhållandet av stöd kan förhindra att klienten råkar i en situation där han eller hon är tvungen att t.o.m. under en lång tid ty sig till utkomststöd, vilket i fortsättningen föranleder kommunen mångfaldigt större kostnader.

Enligt Kaija Salomaas utredning om förebyggande utkomststöd (STM. Monisteita 1997:18) har kommuner som tillämpat det förebyggande utkomststödet ansett att det leder till goda resultat; många stödtagares klientrelation till socialvården har upphört och sålunda inte blivit bestående.

Det förebyggande stödet har konstaterats utgöra ett särskilt användbart hjälpmedel inom socialvården som en lösning på akuta kriser. Det förebyggande utkomststödet har använts som stöd för familjer som drabbats av en kris till följd av en familjemedlems död eller allvarliga insjuknande eller t.ex. för att en familjemedlem blivit offer för ett brott.

Stöd har beviljats personer och familjer vilkas utkomst har äventyrats till följd av sådana utgifter, t.ex. låneamorteringar, som inte har kunnat beaktas när utkomststöd beviljades. Genom att bryta skuldspiralen har man kunnat få en persons eller en familjs ekonomi i balans och behovet av varaktigt stöd förhindrat.

Genom beviljandet av förebyggande stöd för betalning av obetalda hyror har man kunnat förhindra vräkning och familjers splittring som en sannolik följd därav samt en ytterligare förvärrad situation. Stödet har även ansetts vara bra med tanke på tryggandet av studier och sysselsättning i sådana exceptionella situationer där de övriga primära stödsystemen inte har kunnat tillämpas.

Förebyggande stöd har även använts till att stöda åldringars boende i hemmet och som stöd för unga som håller på att frigöra sig från hemmet samt för att aktivera och för-

bättra sysselsättningsmöjligheterna för unga och långtidsarbetslösa. Stöd har kunnat beviljas även handikappade personer i situationer där de inte har varit berättigade till stöd enligt lagen om service och stöd på grund av handikapp, men där det förebyggande stödet har hjälpt dem att klara sig på egen hand. Nämda stödform är av betydelse även för barnskyddsarbetet, t.ex. i fråga om sådana unga klienter som håller på att börja ett självständigt liv.

Inalles har stödet i alla de kommuner som deltog i enkäten ansetts främja både humana och ekonomiska värden samt utgöra ett nödvändigt och viktigt redskap inom socialvården.

Antalet hushåll som fått förebyggande utkomststöd har ökat något under 1990-talet, medan den relativa andelen hushåll som fått förebyggande stöd av det totala antalet hushåll som beviljats utkomststöd har minskat. Andelen av det förebyggande utkomststöd som beviljas årligen har inte ökat i samma utsträckning som andelen egentligt utkomststöd. Antalet kommuner som beviljat förebyggande utkomststöd har också sjunkit. Medan 16 % av kommunerna år 1990 inte alls beviljade förebyggande utkomststöd, var motsvarande andel 26 % år 1997 och 30 % år 1998.

Användningen av förebyggande utkomststöd under 1990-talet:

	År		
	1990	1995	1998
Hushåll	6 248	9 170	9 799
Personer	14 975	22 411	23 506
Stödets belopp per månad/ hushåll	1 785 mk	1 688 mk	1 532 mk
Genomsnittlig varaktighet	1,0 mån	1,6 mån	1,8 mån
Utgifter sammanlagt, milj. mk	11,3	19,5	20,6

I förebyggande utkomststöd beviljades 11,3 milj. mk år 1990, 19,5 milj. mk år 1995 och 20,6 milj. mk år 1998. Det totala beloppet av utkomststöd som beviljades under samma tidsperiod steg från 919 milj. mk till 2 772 milj. mk. Andelen förebyggande utkomststöd av den totala andelen beviljat

utkomststöd har sjunkit från 1,3 % år 1990 till 0,7 % år 1998. Andelen hushåll som erhållit förebyggande stöd av det totala antalet hushåll som omfattas av utkomststödet har under 1990-talet varierat något på bägge sidor om 3 %.

Av det totala stödbeloppet beviljades ca hälften, dvs. 10,1 milj. mk, år 1998 i Esbo, Helsingfors och Vanda, vilkas invånarantal utgör en knapp femtedel av Finlands totala befolkning.

I utredningar gällande socialarbetet har man konstaterat att åtgärder borde vidtas för att öka användningen av förebyggande utkomststöd som en del av det planmässiga socialarbetet.

Även den inofficiella arbetsgrupp med företrädare för social- och hälsovårdsministeriet, arbetsministeriet, undervisningsministeriet och miljöministeriet som dryftat åtgärder för motarbetande av utslagning har framhållit det förebyggande utkomststödet betydelse som ett medel för att bekämpa utslagning.

Enligt mål- och verksamhetsprogrammet för social- och hälsovården 2000—2003 är ett av målen för utvecklandet av det sociala arbetet att hjälpa klienterna att klara sig på egen hand och att personer med långvarigt beroende av utkomststöd och unga klienter aktiveras. Som en rekommenderad åtgärd nämns bl.a. att det förebyggande utkomststödet i större omfattning än hittills används till att hjälpa klienterna att klara sig på egen hand (rekommendation 27).

2.2. Förfarandet vid beviljandet av utkomststöd

Utkomststödet är den stödform inom socialvården som skall användas i sista hand då det gäller att trygga minst den oundgängliga utkomst som en person och en familj behöver för ett människovärdigt liv. Enligt 19 § 1 mom. grundlagen har alla som inte förmår skaffa sig den trygghet som behövs för ett människovärdigt liv rätt till oundgänglig försörjning och omsorg. Utkomststödet är den centrala penningförmån som används för realiserandet av denna rätt.

Personer och familjer som är i behov av utkomststöd skall få stöd så smidigt som

möjligt och inom skäligen tid. Behovet av utkomststöd kan uppstå i samband med plötsliga förändringar i livssituationen. Det har förekommit dröjsmål i behandlingen av utkomststödsärenden efter det att antalet utkomststödsklienter började öka kraftigt under 1990-talet. Övergången till skriftliga ansökningar om utkomststöd har påskyndat behandlingen av ansökningar, men inte eliminerat problemet. På vissa orter har klienterna varit tvungna att vänta på beslut om utkomststöd från tre ända upp till sju veckor.

Social- och hälsovårdsministeriet har i sin handbok för dem som tillämpar lagen om utkomststöd (SHM. Guider 1998:3) fäst uppmärksamhet vid detta missförhållande och uppmanat kommunerna att vid behov ordna med ett slags jourmottagning för klienter för vilka stödet brådskar och även annars se till att de som behöver stöd får hjälp i god tid. Ministeriets rekommendationer är inte förpliktande för kommunerna och har inte heller i tillräckligt hög grad förhindrat anhopningen av utkomststödsärenden.

I Stakes utredning gällande förändringarna i grundskyddet undersöktes även situationen i fråga om väntetiderna för utkomststöd på 24 orter. Enligt utredningen var socialbyråernas klientköer våren 1999 följande:

Väntetid till mottagningen	% av kommunerna/byråerna
mindre än en vecka	24
1—2 veckor	44
2—3 veckor	24
över 3 veckor	8
Sammanlagt	100

Väntetiderna ovan ger en bild av hur länge en utkomststödsklient är tvungen att köa för en tid hos en socialarbetare, men inte hur lång tid det tar att få beslutet om utkomststöd efter att ansökan gjorts. I många kommuner behandlas utkomststödsärendena förutom av socialarbetarna även av andra tjänsteinnehavare.

Ur klientens synvinkel varierar situationerna beroende på kommunens verksamhetssätt och särdragen i varje enskilt fall. Om klienten har gjort en skriftlig ansökan som inte har

behövt kompletteras med tilläggsutredningar har beslutet om utkomststöd kunnat fattas inom en vecka från det att ansökan har inkommit till socialbyrån. I andra fall har man bett klienten besöka socialbyrån, om detta har ansetts nödvändigt, eller också har klienten själv velat reda ut sina angelägenheter med socialarbetaren. I sådana fall har klienten vanligtvis kunnat få en tid först ett par veckor senare. Ett beslut, oberoende av om det har fattats på basis av en muntlig eller en skriftlig ansökan, kan dröja om klientens ansökan ger anledning till särskilda utredningar eller om klienten inte till ansökan har fogat alla nödvändiga bilagor och dessa måste inbegäras särskilt.

I kommunerna har även ordnats jourmottagningar för brådskande fall, varvid man snabbare har kunnat betjäna klienter med ett akut behov av ekonomiskt stöd framom andra köande klienter.

Antalet utkomststödsklienter har börjat minska, men denna utveckling märks inte ännu i klientköerna. Enligt den utredning som gjorts av Keskitalo, Heikkilä och Laaksonen hade väntetiderna förkortats något i en tredjedel av de kommuner som undersöktes och försvunnit helt i endast en kommun. Hälften av kommunerna meddelade att situationen var oförändrad. Dessutom meddelade en kommun att situationen varierar. En av kommunerna lät bli att besvara denna fråga.

Ett av målen i mål- och verksamhetsprogrammet för social- och hälsovården för 2000—2003 är att trygga tillgången till service (mål nr 7). Enligt en av åtgärdsrekommendationerna i programmet skall kommunen sörja för att utkomststödssystemet fungerar väl och enligt bestämmelserna samt försäkra sig om att klienter som anhåller om utkomststöd får sin sak behandlad senast en vecka efter att de har anmält sitt behov av stöd (rekommendation 32).

3. Föreslagna ändringar

Syftet med propositionen är att öka användningen av förebyggande utkomststöd och att stödet i allt större utsträckning skall användas som ett hjälpmedel inom det målinriktade socialarbetet.

Det föreslås att ordalydelsen i lagen om ut-

komststöd ändras så, att den blir mer förplikande för kommunerna. När det i 13 § i den nu gällande lagen föreskrivs att "kommunen kan enligt grunder som den fastställer bevilja förebyggande utkomststöd", skall nämnda lagrum enligt förslaget få lydelsen "kommunen beviljar --- förebyggande utkomststöd."

Vidare föreslås att i lagen om utkomststöd tas in exempel på olika användningsändamål för vilka förebyggande utkomststöd kan beviljas. Avsikten med detta är att inrikta användningen av förebyggande utkomststöd på sådana situationer där beviljandet av egentligt utkomststöd inte i regel kan komma i fråga, men där man med hjälp av förebyggande utkomststöd kan förhindra att klienten och hans familj blir utslagna och i stället hjälpa dem att klara sig på egen hand. Avsikten är dock att grunderna för beviljande av stödet bibehålls oförändrade. Sålunda beviljas det förebyggande utkomststödet fortsättningsvis enligt de grunder som kommunen fastställer.

I många kommuner förekommer dröjsmål i behandlingen av utkomststödsärenden. Kommunerna har trots jourmottagningar i socialbyråerna inte alltid tillräckligt snabbt tagit sig an klienter med ett brådskande behov av utkomststöd. Antalet utkomststöds-klienter ökade drastiskt under depressionen på 1990-talet, då även köerna för utkomststöd blev längre. Trots att antalet klienter minskat under de senaste åren går det ännu inte att skönja någon betydande ändring till det bättre i fråga om klientköerna. Socialarbetets belastning har ökat på grund av att stödandet av långtidsklienterna då det gäller att hjälpa dem att handla på eget initiativ samt genomförandet av bl.a. sysselsättningsprojekt tar allt längre tid.

Det föreslås att till lagen om utkomststöd fogas en bestämmelse enligt vilken kommunerna skall behandla utkomststödsärenden utan dröjsmål.

I anslutning till propositionen föreslås också en ändring av förordningen om utkomststöd. Enligt ändringen skall vid beviljandet av utkomststödet tilläggskategoriernas särskilda behov eller förhållanden iaktas bättre än för närvarande. Ett utkast till ändring av förordningen har fogats till denna proposition.

Social- och hälsovårdsministeriet har till uppgift att revidera den handbok som är avsedd för dem som tillämpar lagen om utkomststöd innan ändringarna av nämnda författningar träder i kraft.

4. Propositionens ekonomiska verkningar

I överensstämmelse med vad som anförts ovan har kommunerna använt drygt 20 milj. mk om året till förebyggande utkomststöd. Det uppskattas att användningen av det förebyggande utkomststödet fyrdubblas från det nuvarande till följd av de föreslagna författningsändringarna, varvid drygt 80 milj. mk används till förebyggande utkomststöd. Detta belopp utgör ca 3,3 % av de totala utgifterna för det egentliga utkomststödet, vilket belopp kan anses vara tillräckligt såsom beredskap för beviljandet av förebyggande utkomststöd. Enligt uppskattning kommer kommunernas utgifter för utkomststödet att öka med ca 60 milj. mk på årsnivå och i motsvarande grad utgifterna för statsandelar med 14,5 milj. mk (24,2 % av 60 milj. mk).

Eftersom ändringarna avses träda i kraft den 1 april 2001 beräknas att kommunernas utgifter för utkomststödet 2001 kommer att öka med uppskattningsvis 45 milj. mk. Därför har i budgetpropositionen för 2001 under moment 33.32.30 reserverats ett tillägg om 10,9 milj. mk på grund av lagändringarna. Det föreslås att den resterande delen av kostnadsverkningarna beaktas i budgeten för 2002.

Syftet med ändringen av förordningen om utkomststöd i anslutning till propositionen är att effektivisera användningen av behovsprövning vid beviljandet av utkomststöd. Denna ändring beräknas även öka kommunernas utgifter för utkomststödet. Den totala verkningen av förslaget till ändring av lagen och förordningen har beaktats så att anslaget under moment 33.32.30 i budgetpropositionen för 2001 har ökat med sammanlagt 16 milj. mk på grund av ändringarna.

5. Beredningen av propositionen

Förslagen till lagändringarna har beretts som ett samarbete mellan avdelningen för

social- och hälsovårdstjänster och avdelningen för förebyggande social- och hälsovårdspolitik vid social- och hälsovårdsministeriet. I samband med beredningen har företrädare för Finlands Kommunförbund och enskilda

kommuner samt företrädare för matbanker som upprätthålls av vissa församlingar hörts.

Förhandlingar med Finlands Kommunförbund har ägt rum i enlighet med statsandelslagen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

Lagen om utkomststöd

1 §. *Syftet med utkomststödet.* Det föreslås att 1 § 2 mom. lagen om utkomststöd ändras så, att användningen av förebyggande utkomststöd preciseras genom att målen för användningen av stödet noggrannare än för närvarande anges i lagrummet.

Avsikten är att, utöver främjandet av en persons och en familjs sociala trygghet, i lagrummet även som ett syfte för det förebyggande utkomststödet skall tas in främjandet av en persons och en familjs förmåga att klara sig på egen hand samt förebyggandet av utslagning och långvarigt beroende av utkomststöd.

13 §. *Förebyggande utkomststöd.* Ordalydelsen i lagen om utkomststöd föreslås bli ändrad så, att den blir mer förpliktande för kommunerna. Användningen av förebyggande utkomststöd som ett hjälpmedel inom det planmässiga socialarbetet skall effektiveras. Socialarbetet har ställts inför nya utmaningar i och med att samhället förändras och behöver därför nya hjälpmedel.

I 13 § i den gällande lagen om utkomststöd konstateras att kommunen enligt de grunder som den fastställer kan bevilja förebyggande utkomststöd. Det föreslås att nämnda lagrum görs mer förpliktande genom att ordet "kan" stryks.

Paragrafen om förebyggande utkomststöd föreslås bli ändrad så, att i dess 2 mom. tas in exempel på sådana ändamål för vilka förebyggande utkomststöd kan användas. Sådana ändamål är åtgärder som stöder aktivering av stödtagaren, trygghet av dennes boende, lindrande av svårigheter till följd av överkuldsättning eller av att stödtagarens

ekonomiska ställning plötsligt försämrats samt andra motsvarande syften som främjar stödtagarens förmåga att klara sig på egen hand. Avsikten med lagrummet är att ge exempel på några livssituationer där de mål för användningen av stödet som anges i 1 § 2 mom. kan nås med hjälp av förebyggande utkomststöd. Avsikten är sålunda inte att ändra grunderna för beviljande av förebyggande utkomststöd, utan dessa skall även framöver fastställas av kommunerna.

14 §. *Sökande och beviljande av utkomststöd.* Till paragrafen föreslås bli fogat ett nytt 4 mom. i vilket föreskrivs att kommunen skall behandla utkomststödsärenden utan dröjsmål.

Till behandlingsfaserna i fråga om utkomststödsärenden hör emottagandet av ansökan, utredningen av ärendet, inhämtandet av eventuella tilläggsutredningar antingen hos klienten eller på initiativ av myndigheterna samt till slut fattandet av beslut. I lagrummet förutsätts att strävan i alla dessa behandlingsfaser är en behandling utan dröjsmål.

I mål- och verksamhetsprogrammet för social- och hälsovården har uppställts som mål att försäkra sig om att klienter som anhåller om utkomststöd får sin sak behandlad senast en vecka efter att de har anmält sitt behov av stöd. Detta kan betraktas som ett riktgivande mål beträffande den tid inom vilken den stödsökande borde få sin sak behandlad.

En ansökan som företes av den som anhåller om utkomststöd skall behandlas utan dröjsmål, och när de uppgifter som behövs med tanke på behandlingen finns tillgängliga är strävan att beslut i saken fattas utan dröjsmål. Om man i samband med utredandet av behovet av utkomststöd är tvungen att begära in tilläggsutredningar, skall ärendet avgöras

utan dröjsmål när de behövliga uppgifterna har erhållits.

Avsikten med utkomststödssystemet är att ingen som är i brådskande behov av hjälp skall bli utan denna hjälp. Därför vore det motiverat att socialbyråerna vid behov ordnar med ett slags jourmottagning för klienter för vilka stödet brådskar och även annars ser till att de som behöver stöd får den hjälp de behöver i tillräckligt god tid. I samband med tidsbeställningen skall klienten uppmanas att

lämna en skriftlig ansökan om en tid till mottagningen inte kan ordnas inom skälig tid.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 april 2001.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag**om ändring av lagen om utkomststöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1997 om utkomststöd (1412/1997) 1 § 2 mom. och 13 §
samt
fogas till 14 § ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Syftet med utkomststödet

Syftet med förebyggande utkomststöd är att främja en persons och familjs sociala trygghet och förmåga att klara sig på egen hand samt att förebygga utslagning och långvarigt beroende av utkomststöd.

13 §

Förebyggande utkomststöd

Kommunen beviljar enligt grunder som den fastställer förebyggande utkomststöd för uppnående av de mål som nämns i 1 § 2 mom.

Förebyggande utkomststöd kan beviljas bland annat för åtgärder som vidtas för att aktivera stötagaren, trygga dennes boende, lindra svårigheter till följd av överskuldssättning eller en plötsligt försämrad ekonomisk ställning samt för andra syften som främjar stötagarens förmåga att klara sig på egen hand.

14 §

Sökande och beviljande av utkomststöd

Utkomststödsärenden skall i kommunen behandlas utan dröjsmål.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 22 september 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Bilaga
Parallelltexter

Lag

om ändring av lagen om utkomststöd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1997 om utkomststöd (1412/1997) 1 § 2 mom. och 13 §
samt
fogas till 14 § ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Syftet med utkomststödet

Syftet med förebyggande utkomststöd är
att främja en persons och familjs sociala
trygghet och funktionsförmåga.

Syftet med förebyggande utkomststöd är
att främja en persons och familjs sociala
trygghet och förmåga att klara sig på egen
hand samt att förebygga utslagning och
långvarigt beroende av utkomststöd.

13 §

13 §

Förebyggande utkomststöd

Förebyggande utkomststöd

Kommunen kan enligt grunder som den
fastställer bevilja förebyggande utkomst-
stöd för uppnående av de mål som nämns i
1 § 2 mom.

Kommunen beviljar enligt grunder som
den fastställer förebyggande utkomststöd
för uppnående av de mål som nämns i 1 § 2
mom.

*Förebyggande utkomststöd kan beviljas
bland annat för åtgärder som vidtas för att
aktivera stödtagaren, trygga dennes boen-
de, lindra svårigheter till följd av
överskudsättning eller en plötsligt försäm-
rad ekonomisk ställning samt för andra
syften som främjar stödtagarens förmåga
att klara sig på egen hand.*

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

14 §

Sökande och beviljande av utkomststöd

*Utkomststödsärenden skall i kommunen
behandlas utan dröjsmål.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bilaga

Utkast 1.9.2000

Statsrådets förordning
om ändring av förordningen om utkomststöd

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

fogas till 1 § förordningen den 30 januari 1998 om utkomststöd (66/1998) ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., som följer:

1 §

Utgifter som täcks med tilläggsdel

långvarig eller svår sjukdom samt särskilda behov som hänför sig till barnens hobbyverksamhet.

Såsom en persons eller en familjs särskilda behov eller förhållanden kan anses till exempel långvarigt erhållande av utkomststöd, en
